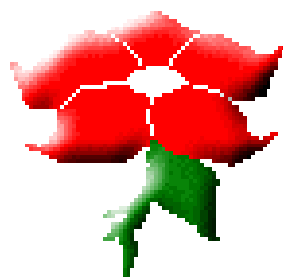

اسناد کنگره هفتم

کنگره یاد یاران یاد باد

۹-۱۲ فروردین ۱۳۸۱

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

گزارش هفتمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

کنگره "یاد یاران یاد باد"

هفتمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران اکثریت در روزهای نهم تا دوازدهم فروردین سالجاری برگزار شد. این کنگره، که مطابق کارپایه تشکیلاتی سازمان درست ۲ سال پس از کنگره ششم برگزار شد، بررسی موضوعات زیر را در دستور کار خود داشت:

۱- عملکرد ارگانهای مرکزی سازمان در فاصله دو کنگره،

۲- خط مشی سیاسی سازمان در دور آتی فعالیت آن،

۳- اساسنامه،

۴- انتخاب شورای مرکزی.

این دستور از سوی شورای مرکزی منتخب کنگره ششم سازمان به کنگره پیشنهاد شده بود و علاوه بر این موضوعات "جهان پس از ۱۱ سپتامبر" و چند قرار را نیز شامل می شد. کنگره پیشنهادی برای تغییر دستور پیشنهادی نداشت، به قرارها رسیدگی کرد و در جریان بررسی ها تصمیم به ضبط موضوع "جهان پس از ۱۱ سپتامبر" در خط مشی سیاسی سازمان در دور آتی فعالیت آن گرفت. در سطور زیر وجوه مختلف کنگره گزارش شده اند.

تدارک کنگره

کار تدارک مضمونی کنگره هفتم ۶ ماه پیش از برگزاری آن آغاز شد. شورای مرکزی ششم، و از سوی شورا هیات رئیسه آن، عهده دار کار تدارک کنگره بودند. برای تدارک مضمونی کنگره اقدامات زیر بعمل آمده بودند:

* گزارش تمامی جلسات شورای مرکزی ششم مفصلاً آماده شده و در اختیار تشکیلات قرار گرفته بود؛ همچنین دو گزارش میاندوره ای از فعالیت هیات سیاسی اجرایی و سرانجام گزارش ارزیابی تفصیلی از عملکرد هیات سیاسی اجرایی در دو سال گذشته تهیه و به تشکیلات ارائه شده بودند. این مجموعه بعلاوه گزارش میاندوره ای و پایانی گروههای کار و کمیسیونهای دائمی و نیز گزارش از فرازهایی از عملکرد هیات رئیسه شورا تدارکات موضوع نخست دستور، یعنی بررسی عملکرد ارگانهای مرکزی سازمان در فاصله دو کنگره را تشکیل می دادند.

* برای خط مشی سیاسی سازمان در دور آتی فعالیت آن این بار اقدامی جهت تهیه طرح سند ارگانی صورت نگرفت، بلکه هیات رئیسه شورا مبتنی بر تصمیم شورا سازماندهی و هماهنگی تدوین اسناد توسط داوطلبان و بحث روی طرح ها از طریق کنفرانس های پیش کنگره را بعهده داشت. در ابتدا با مراجعه به نیروهای سازمان از عمومی کسانی، که می خواستند فردا و یا به اشتراک با همفکرانشان طرحی ارائه دهند، خواسته شد که تا زمان معین طرحهایشان را تهیه کنند. سپس این طرحها در کنفرانس های پیش کنگره به بحث و اظهارنظر گذاشته شدند. حاصل این بحثها بازنویسی طرح های اولیه بود که در شکل نهایی شان به کنگره ارائه شدند.

* در ارتباط با اساسنامه کمیسیونی توسط شورا انتخاب شد. این کمیسیون نیز ابتدا طرحی مقدماتی را تهیه کرد، که پس از دوری از بحث و اظهار نظر پیرامون آن بازنویسی و بعنوان طرح نهایی کمیسیون به کنگره ارائه شد. علاوه بر این یک طرح آلترناتیو برای اساسنامه هم ارائه شده بود.

* برای تامین آشنایی بیشتر نمایندگان کنگره با کاندیدای عضویت در ارگانهای مرکزی آتی نیز، شورای ششم کمیسیونی را برگزیده بود. وظیفه این کمیسیون استخراج شمای مسؤلیتهای ضرور در فعالیتهای آتی سازمان، تماس فعال با نیروهای سازمان جهت جلب کاندیداتوری آنان و تهیه اطلاعات همگون در باره کاندیداها و ارائه آن به کنگره بود.

* مضاف بر این قرارهای چندی از سوی ارگانهای مرکزی دوره ششم به کنگره پیشنهاد شده بودند که موردی از آنها، یعنی قرار در مورد نشریه کار، حاصل کار جستجوگرانه قابل توجهی توسط این ارگانها بود. تدارک اجرایی کنگره نیز از شش ماه پیش از برگزاری آن آغاز شده بود. علاوه بر گروهی

از اعضای سازمان ، که به طور خاص این وظیفه را پیش می بردند، حجم بزرگی از انرژی و فعالیت گروه کار تشکیلات در شش ماهه آخر کار آن مصروف تدارک اجرایی کنگره شد.

میهمانان کنگره

همچون کنگره های پنجم و ششم ، در کنگره هفتم سازمان نیز هیات ها و نمایندگانی از سازمانها و احزاب سیاسی ، ایرانی و خارجی ، از رسانه های گروهی و مطبوعات ، تعدادی از شخصیتها و صاحب نظران سیاسی یا فرهنگی کشورمان به عنوان میهمان حضور داشتند. در این نوبت تعدادی از فعالان سیاسی نیز در کنگره حضور داشتند. همچنین ، به رسم تمام کنگره های سازمان ، عده ای از کادرها و اعضای پیشین و نیز دوستاناران سازمان میهمان کنگره بودند. هیاتها یا نمایندگان سازمانها و احزاب سیاسی و نیز رسانه های همگانی حاضر در کنگره عبارت بودند از:

جمهوریخواهان ملی ایران ، حزب توده ایران ، حزب دموکرات کردستان ایران ، حزب دموکراتیک مردم ایران ، حزب سوسیالیست دموکراتیک آلمان ، حزب کمونیست عراق ، رادیو آزادی ، نشریه شهروند و نشریه نگرش. حزب ملت ایران ، سازمان آزادیبخش فلسطین، مجامع اسلامی ایرانیان و نشریات آرش و میهن از دعوت سازمان استقبال کرده بودند اما امکان حضور نمایندگانشان در کنگره میسر نشد. شخصیتها و فعالان سیاسی یا فرهنگی زیر بنا به دعوت سازمان در کنگره حضور یافتند:

خانم ها: نسرين بصیری و شیرین فامیلی ، و آقایان: محمد آرام، آرش برومند، غنی بلوریان، عیسی پهلوان ، محمود روغنی ، حشمت رئیسی ، فرج سرکوهی ، توفیق سهرابی ، جلال شالگونی ، حسین علوی ، کانی علوی ، فرامرز فیضی ، رضا مرزبان و حسین نظری ، علی شیرازی و علی واحدی.

دعوت سازمان دامنه وسیعتری داشت. مدعوین زیر، که موفق به حضور در کنگره یا اعزام نماینده ای به کنگره نشده بودند، به کنگره پیام فرستاده بودند: جبهه متحد چپ اسپانیا، جبهه ملی ایران در اروپا، حزب چپ سوئد، حزب چپ سوئد در منطقه وستمانلند، حزب سبزهای فرانسه ، حزب کمونیست اسپانیا، حزب کمونیستهای ایتالیا، حزب کمونیست فرانسه، حزب کمونیست کانادا، نهضت مقاومت ملی ایران و آقای دکتر محیط که به دلیل بیماری امکان حضور در کنگره را نیافته بود. سازمان اتحاد فدائیان خلق دعوت سازمان را نپذیرفته و سایر نیروهای مدعو به دعوت پاسخی ندادند.

نمایندگان احزاب و سازمانهای سیاسی و سایر تشکل ها امکان یافتند که پیام تشکل خود را به کنگره ابلاغ کنند و در مواردی یافته ها و تاثرات خود از کنگره و کار آن را ابراز دارند. نکته ای که مورد توجه مکرر میهمانان قرار گرفته بود مباحثات باز کنگره پیرامون موضوعات در دستور و طرح نظرات مورد اختلاف ، تلاش راس حاملان این نظرات برای تاثیرگذاری بر تصامیم کنگره ، در عین همدلی و صمیمت رفیقانه آنان بود.

عموم میهمانان کنگره حق داشتند که در مباحث نظری و سیاسی کنگره شرکت کنند و حول این مباحث به کنگره و ارگانهای آن پیشنهاد دهند.

جریان کنگره

کنگره در روز و ساعت مقرر توسط هیات رئیسه شورای مرکزی ششم بعنوان هیات رئیسه موقت کنگره گشایش یافت. ابتدا به یاد همه جانباختگان راه آزادی و سعادت مردم کشورمان یک دقیقه سکوت اعلام شد و سپس سرود انترناسیونال ، که توسط حاضران همخوانی می شد، نواخته شد.

ارائه گزارش مسئول گروه کار تشکیلات از روند تدارک اجرایی کنگره ، تعداد نمایندگان حاضر از هر یک از تشکیلات کشورها، تعداد آرا وکالتی ، و دیگر جهات اجرایی ، تصویب اعتبارنامه نمایندگان بر پایه گزارش پیشگفته و سپس اعلام رسمیت کنگره اقدامات بعدی ، پیش از انتخاب هیات رئیسه دائمی کنگره بودند. متعاقبا ۵ نفر بعنوان هیات رئیسه دائمی کنگره انتخاب شدند و کار هدایت کنگره را بعهدہ گرفتند.

نخستین اقدام هیات رئیسه رسیدگی به قرار زیر بود:

"نظر به تقارن برگزاری کنگره هفتم با ۳۰ امین سالگرد جانباختگان بنیانگذار سازمان در سال ۱۳۵۰ و ۲۵ امین سالگرد فدائیان جانباخته در سال ۱۳۵۵، نام کنگره هفتم سازمان را کنگره "یاد یاران یاد باد!" اعلام می کنیم"

این قرار با تایید عمومی کنگره تصویب شد و کنگره نام "یادیاران یادباد!" را بخود گرفت. اقدام بعدی رسیدگی به پیشنهاد شورای مرکزی ششم دایر بر پخش زنده مباحث سیاسی و نظری کنگره از طریق شبکه اینترنت بود. توضیح این که ایده پخش مباحث کنگره از طریق شبکه اینترنت در شورای مرکزی ششم مطرح و با آن توافق شده بود. شورا به کمیسیون رسانه ها ماموریت داده بود که امکانات را بررسی کرده و طریق و کیفیت مناسب را تحقیق کند و لوازم تحقق آن را فراهم آورد. همه این مراحل طی شده و با نظرداشت امکان ارتباط متقابل بین کنگره و "گیرندگان" آن تصمیم برآن شده بود که به این منظور از "اتاق اینترنتی" سازمان استفاده شود. طبعاً شورا تصمیم گیری نهایی در این باره را به کنگره سپرده بود. کنگره این پیشنهاد را پذیرفت و با ورود کنگره به مباحث مضمونی، ایده به اجرا درآمد.

رسیدگی به چند پیشنهاد آئین نامه ای، که مهمترین آنها مشروط کردن رسیدگی به پیشنهادهای رد شده در کمیسیون ها به داشتن ده درصد حامی از میان نمایندگان کنگره بود، سپس تصریح دستور کار پیشنهادی توسط شورای مرکزی ششم به کنگره و قطعیت یافتن آن سایر اقداماتی بودند که کار مقدماتی جریان کنگره را به انجام رساندند. از این پس کنگره وارد کار مضمونی روی دستور خود شد. پیش از پرداختن به جریان کار مضمونی کنگره قابل ذکر است که در روزهای کنگره نیز، عملیات ارتش اسراییل علیه مردم فلسطین ادامه داشت. کنگره در دومین روز، در پیامی به یاسر عرفات، مراتب همبستگی سازمان را با مبارزات مردم فلسطین برای تحقق دولت مستقل فلسطینی ابراز داشت و سیاست تشنج زا و سرکوبگرانه شارون در مساله اسراییل - فلسطین را محکوم کرد. چنان که پیشتر گفته شد بررسی عملکرد ارگانهای مرکزی سازمان در فاصله دو کنگره، خط مشی سیاسی سازمان در دور آتی فعالیت آن، اساسنامه جدید سازمان، قرارهای پیشنهادی به کنگره و انتخاب شورای مرکزی دوره هفتم موضوعات دستور کار کنگره را تشکیل می دادند. در سطور آتی جریان کار کنگره حول این موضوعات به تفکیک گزارش شده است.

بررسی عملکرد ارگانهای مرکزی در دوره ششم

کار مضمونی کنگره روی دستور، با بررسی عملکرد ارگانهای مرکزی دوره ششم آغاز شد. "فرازهایی از عملکرد هیات رئیسه شورای مرکزی منتخب کنگره ششم"، گزارش تفصیلی عملکرد هیات سیاسی اجرایی و نیز گزارش عملکرد گروه های کار و کمیسیونهای دائمی این دوره پیشتر تهیه شده و در اختیار نمایندگان کنگره قرار گرفته بود. کار بررسی عملکرد شامل پرسش از مسئولان و پاس آنان، اظهارنظر عمومی کنگره پیرامون عملکرد ارگانها و سرانجام پاسخگویی نهایی مسئولان می شد. سخنرانان به وجوه گوناگون فعالیت ارگانهای مرکزی در دو ساله گذشته پرداخته، قوتها و ضعفهایی را که در کار آنها تشخیص داده بودند، تصریح کردند. افزایش سطح فعالیت سیاسی سازمان در این دوره و مطرح شدن نام و نظر سازمان در پاره ای محافل سیاسی و روشنفکری داخل کشور از زمره موارد قوت در کارنامه ارگانها تشخیص داده شد که تواما" با ضعف "در پس رویدادها" بودن همراه بوده است. موضوع شرکت در انتخابات ریاست جمهوری سال ۸۰ و رای به خاتمی مکررترین موضوع صحبت سخنرانان، چه در تایید و چه در نقد آن، بود. پس از مراحل فوق کمیسینی جدا از سایر کمیسیونها، که عضویت ارگانهای مورد بررسی در آن مجاز نبود، تشکیل شد. نمایندگان می توانستند قرارهای پیشنهادی خود در مورد عملکرد این ارگانها را به این کمیسیون بدهند و کمیسیون با تنظیم و اخذ موضع در قبال آنها، آنها را برای تصمیم گیری به کنگره می آورد. قراری، که موضوع آن عملکرد سیاسی ارگانهای مرکزی دوره ششم باشد، به کمیسیون پیشنهاد نشد.

خط مشی سیاسی

موضوع خط مشی سیاسی سازمان در دور آتی فعالیت خود موضوع مرکزی کنگره هفتم بود. در جریان تدارک کنگره پنج طرح سند در این باره به قرار زیر ارائه شده بودند:

۱- "خط مشی پیشنهادی به کنگره هفتم سازمان فدائیان خلق ایران اکثریت"، از رفیق آزاد؛
۲- "سند خط مشی سیاسی پیشنهادی به کنگره هفتم سازمان: حذف ولایت فقیه، رفراندوم برای تغییر قانون اساسی"، از رفقا مهدی ابراهیم زاده، فریدون احمدی، بیژن اقدسی، ماشالله سلیمی، محمدصادق عسگری، منوچهر مقصودنیا. این طرح از توافق طرح رفیق احمدی از یکسو و طرح سایر رفقای نامبرده از دیگر سو، که در مرحله نخست تدارک کنگره ارائه کرده بودند، حاصل آمده بود؛
۳- "سند سیاسی پیشنهادی به کنگره هفتم سازمان: اصلاحات، سیاستها و راهکارها"، از رفیق بهروز خلیق؛

۴- "سند سیاسی برای ارائه به کنگره هفتم سازمان: جنبش مدنی و اصلاح طلبانه مردم ایران"، از رفیق حجت؛

۵- "سند پیشنهادی به کنگره هفتم: برنامه و راهکارهای سیاسی سازمان فدائیان خلق ایران اکثریت، دو سال آینده برای تداوم جنبش اصلاحات و عقب راندن مقاومت محافظه کاران"، از رفیق حجت نارنجی.

همچنین اسنادی نیز، خارج از چارچوب زمانبندی تدارک کنگره در مطبوعات سازمان انتشار یافته بودند. تعدد اسناد رسیدگی به موضوع را مطابق آئین نامه ای خاص ایجاب می کرد؛ از این رو نخستین اقدام کنگره در این باره تصویب آئین نامه ویژه این مبحث بود. به موجب این آئین نامه ابتدا می بایست در مورد طرح اسنادی که خارج از زمانبندی تدارک کنگره انتشار یافته بودند تصمیم گیری می شد. هر طرح سند، به شرط داشتن حمایت ۱۰ درصد از نمایندگان کنگره و یک سخنگو، به عنوان طرح ارائه شده به کنگره منظور می شد. به این ترتیب در طرح زیر نیز در مجموعه طرح های ارائه شده به کنگره قرار گرفتند:

۶- "برآمدی دیگر، روالی دیگر"، از رفیق جوشنی؛
۷- "سند پیشنهادی به کنگره هفتم سازمان فدائیان خلق ایران اکثریت"، از رفقا فریبا، جمشید و ایرج. رفیق فرهاد سخنگویی از این طرح را به عهده گرفت.

برای اختصار از این پس طرح های نامبرده با همان شماره گذاری بالا نامیده خواهند شد. تمامی این طرحها پیشتر از کنگره از طریق این یا آن رسانه منتشر شده بوده اند و در حال حاضر نیز در مقر اینترنتی سازمان به آدرس، www.fadai.org موجودند.

اقدام بعدی، پس از دوری از توضیح سخنگویان طرح ها، پرسش و پاس و اظهار نظر عمومی در باره آنها، رای گیری ترجیحی روی طرح ها بود. در این رای گیری نمایندگان ترتیب ترجیح خود به طرح ها را تعیین می کردند و بنابراین هر کس مجاز بود ترجیح خود به هر تعداد از اسناد را تعیین کند: ترجیح اول، ترجیح دوم، ... این کیفیت حد نزدیکی و دوری طرح های مختلف برای حصول به ائتلاف های ممکنه را کما" ترسیم می کرد. نتیجه این رای گیری در جدول پایین همین آمده است.

متعاقبا" مذاکره بین مدافعان طرح ها برای حصول به ائتلاف و یکی کردن دو یا چند سند جریان یافت. نتیجه این مرحله کنار کشیدن طرحهای شماره پنج، شش و هفت به نفع طرح شماره چهار، بدون تغییری در آن، بود. سه طرح دیگر بدون تغییر مجددا" به کنگره ارائه شدند.

رای گیری روی طرح ها در نوبت دوم، چنان که آئین نامه تعیین کرده بود، متوجه تعیین طرح سند مبنا برای کار کمیسیونی بعدی روی آن بود. در این رای گیری هر کس مجاز بود تنها به یک سند، سندی که با آن به عنوان مبنا توافق دارد، رای دهد. رای گیری دوم روی چهار طرح انجام و نتیجه زیر حاصل شد:

طرح شماره یک: ۲/۸۳ درصد،

طرح شماره دو: ۴۵/۲۸ درصد،

طرح شماره سه: ۱۶/۰۴ درصد،

طرح شماره چهار: ۳۵/۸۵ درصد.

از آنجا که هیچیک از طرحها ۵۰+ درصد آرا را نیاورد، بنا به پیش بینی آیین نامه رای گیری روی دو سند واجد بیشترین آرا بایست تکرار میشد. در این نوبت نیز فقط آرا موافق به طرحها اخذ میشدند و سند واجد بیشترین رای، صرفنظر از درصد آن، به عنوان سند مبنا انتخاب میشد. نتیجه رای گیری به قرار زیر شد:

طرح شماره دو: ۴۶/۲۳ درصد،

طرح شماره چهار: ۴۹/۰۶ درصد،

و ۴/۷۱ درصد از نمایندگان در این نوبت انتخابی از میان دو سند نکردند.

به این ترتیب طرح شماره چهار به عنوان سند مبنای کار کمیسیونی که می بایست آن را برای تصویب کنگره آماده کند، انتخاب شد. کمیسیون نیز انتخاب شد و پس از کار روی طرح، آن را به رای کنگره گذاشت. این طرح زیر عنوان "سند سیاسی کنگره هفتم سازمان فدائیان خلق ایران اکثریت" (از این پس به اختصار: طرح سند کمیسیون) ضمیمه گزارش حاضر است (ضمیمه شماره ۱).

طرح سند کمیسیون، پس از توضیح مخبر کمیسیون و بحث موافق مخالف پیرامون آن، به رای کنگره گذاشته شد، اما تنها ۳۹/۲۸ درصد آرا موافق را اخذ کرد.

آرامخالف سند ۵۵/۳۶ درصد و ممتنع ۵/۳۶ درصد بود بنابراین سند تصویب نشد و تعیین طرح سند دیگری بعنوان سند مبنا مجدداً ضرورت یافت. در نوبت بعدی که موضوع خط مشی سیاسی سازمان در دستور کار کنگره قرار گرفت، بنا به درخواست تعدادی از نمایندگان کنگره طرح دیگری زیر عنوان "تزه‌های پیشنهادی خط مشی سیاسی به کنگره هفتم سازمان: حذف ولایت فقیه، تغییر قانون اساسی" و عنوان فرعی "جایگزینی نهادهای انتصابی با نهادهای انتخابی دموکراتیک" (از این پس به اختصار: تزه‌ها، ضمیمه شماره ۲)، که در این فاصله توسط تدوین کنندگان سند شماره دو و رفقا وهاب انصاری، داراب شکیب و علی مختاری، تهیه شده بود، به رای کنگره گذاشته شد. این سند نیز موفق به اخذ ۵۰+ درصد آرا موافق نشد. آرا این سند:

موافق ۴۸/۶ درصد

مخالف ۴۴/۸۶ درصد

و ممتنع ۶/۵۴ درصد بود. در همین فاصله مجموعه تزه‌های دومی نیز با عنوان "سیاست ما: تغییر قانون اساسی در راستای طرد ساختار سیاسی مبتنی بر ولایت فقیه و جایگزینی نهادهای انتخابی بجای نهادهای انتصابی" مبتنی بر طرح شماره سه تهیه شده بود (از این پس به اختصار: سیاست ما، ضمیمه شماره ۳). این طرح به رای گذاشته نشد و با معلوم شدن نتیجه آرا روی طرح تزه‌ها، رسیدگی به پیشنهادهای مضمونی خاتمه یافت و کنگره به رسیدگی به پیشنهادهای "پروسدوری" برای حصول به سند نهایی پرداخت.

از میان پیشنهادها، دو پیشنهاد به رای گذاشته شدند. پیشنهاد اول به قرار زیر بود:

الف - کنگره کمیسیونی ۹ نفره را برای تنظیم سند نهایی خط مشی سیاسی برمی گزیند؛

ب - سند مصوب کنگره ششم مبنای کار کمیسیون خواهد بود؛

پ - سه طرح ارائه شده به کنگره یعنی "طرح سند کمیسیون"، "تزه‌ها" و "سیاست ما" در تکمیل، تصحیح و تدقیق سند مبنا ملحوظ خواهند شد؛

ت - کمیسیون حداکثر یکماه پس از کنگره سند نهایی را تنظیم و منتشر خواهد کرد؛

ث - مصوبات کمیسیون با دوسوم آرا اعضای آن معتبرند.

پیشنهاد دوم تنها در بند پ با اولی متفاوت بود. در بند پ پیشنهاد دوم، به جای سه طرح دو طرح، یعنی "تزه‌ها" و "سیاست ما"، برای تکمیل، تصحیح و تدقیق سند مبنا ملحوظ میشدند. دو پیشنهاد به رای گذاشته شدند. ابتدا پیشنهاد دوم تصویب شد، امامت‌عاقبا تعدادی از نمایندگان خواهان تجدید رای گیری روی دو پیشنهاد شدند. رای گیری تجدید شد و در نتیجه پیشنهاد اول بیشترین آرا را آورد و بعنوان روال کار بعدی برای حصول به سند نهایی تصویب شد. در ساعات پایانی کار کنگره کمیسیون ۹ نفره انتخاب شد و به این ترتیب کار کنگره روی موضوع خط مشی سیاسی سازمان در دور آتی فعالیت آن پایان یافت.

اساسنامه

مدت ها پیش از کنگره و در جریان تدارک آن شورای مرکزی ششم کمیسیونی را، به مسئولیت رفیق احمد فرهادی، برای تدوین اساسنامه سازمان برگزیده و موضوع اساسنامه را در دستور پیشنهادی به کنگره گنجانده بود. کمیسیون نتیجه کار خود را در دو نوبت، ابتدا به صورت طرح مقدماتی و پس از دوری از اظهار نظر شورا و تشکیلات بصورت طرح نهایی ارائه کرده بود. علاوه بر طرح کمیسیون، طرح آترناتیوی نیز از جانب رفیق بیژن اقدسی، از اعضای کمیسیون، تهیه شده بود. این هر دو طرح به کنگره پیشنهاد شده بودند. (طرح مصوب کمیسیون و طرح آترناتیو در نشریه کار شماره های ۲۷۵ و ۲۷۶ مندرج و در مقرر اینترنتی سازمان موجودند). کار کنگره روی اساسنامه با توضیحات سخنگویان دو طرح حول آنها، پرسش و پاس و اظهار نظر عمومی آغاز شد. غالب سخنرانان بر نیاز سازمان به یک اساسنامه جدید، که انعکاس دهنده وضع و نظرات امروزی در عرصه تشکیلات باشد، تاکید داشتند. تردید در این باره که در شرایط کنونی فعالیت سازمان باید به تدوین اساسنامه دست زد و یا کارپایه تشکیلاتی کفایت خواهد کرد نیز در پاره ای اظهارنظرات ابراز شد.

پس از اظهار نظر کنگره، سند مبنا انتخاب شد. ابتدا طرح بیژن اقدسی به رای گذاشته شد، که ۵۰+ درصد رای لازم برای سند مبنا را نیارورد (آرا موافق ۱۸/۵ درصد بود). سپس روی طرح کمیسیون رای گیری شد. این طرح ۵۱/۸ درصد آرا را آورد و بعنوان سند مبنا انتخاب شد.

کار کمیسیون که در کنگره برای تنظیم نهایی سند انتخاب شد محدود بود. این کمیسیون در یک نوبت کار درونی قراری را تنظیم کرد و به اجلاس عمومی کنگره آورد. این قرار با ملاحظه قرار دیگری که شورای مرکزی ششم به کنگره پیشنهاد کرده و در آن بندی هم در ارتباط با اساسنامه پیش بینی شده بود (به سوتیتر "قرارها" در ادامه این گزارش رجوع کنید) تنظیم شده بود. در زیر متن قرار کمیسیون اساسنامه آمده است:

کنگره کمیسیونی دایر برای کار روی سند پایه اساسنامه انتخاب می کند. این کمیسیون موظف است در ارتباط با شورای مرکزی کلیه پیشنهادها دریافت شده و آتی را بررسی کند و طرح اصلاح شده را حداکثر ۶ ماه قبل از کنگره هشتم ارائه دهد. این قرار بدون مخالفتی از سوی نمایندگان تصویب شد و کار بررسی اساسنامه خاتمه یافت.

قرارها

هم از سوی ارگانهای دوره ششم و هم در کنگره قرارهای چندی برای تصمیم گیری کنگره به آن پیشنهاد شده بودند. در دومین روز کار کنگره کمیسیونی انتخاب شد که برعهده داشت به قرارهای پیشنهادی، سوای قرارهای مربوط به عملکرد دو سال گذشته، رسیدگی کرده و پس از اخذ موضع آنها را به کنگره بیاورد. مهمترین قرارهایی که از سوی کمیسیون ارائه شدند و به تصویب کنگره رسیدند عبارتند از:

الف - قرار کمیسیون کارگری به کنگره (به ضمیمه شماره ۴ نگاه کنید)،

ب - قرار شورای مرکزی ششم در باره مسائل کلان سازمان (به ضمیمه شماره ۵ نگاه کنید)،

ج - قرار کمیسیون رسانه ها در مورد نشریه کار الکترونیکی. این قرار شورای مرکزی منتخب کنگره هفتم را موظف می کند که سازماندهی لازم را برای انتشار نشریه کار بصورت الکترونیکی و کاغذی فراهم آورد.

همچنین قابل ذکر است که در قرار پیشنهادی شورای مرکزی ششم در باره مسائل کلان سازمان (قرار ب فوق الذکر)، این نیز پیش بینی شده بود که شورای آتی "در مورد اسم سازمان و نوع تشکل (تداوم فعالیت سازمان با عنوان سازمان، حزب و یا اسم فراگیرتر از آن دو و یا...) بحث های ضرور را سازمان و پیشنهاد معین به کنگره هشتم دهد". این بخش از قرار تصویب نشد. سایر قرارهای ارائه شده متوجه چگونگی های تدارک کنگره هشتم بودند.

انتخاب شورای مرکزی

آخرین دستور کار کنگره انتخاب شورای مرکزی دوره هفتم بود. پس از تنظیم لیست کاندیدها و قطعی شدن آن در کنگره، هر کاندیدا فرصت یافت تا اطلاعاتی در مورد زندگی و فعالیت های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی،... خود را به اختصار در اختیار نمایندگان بگذارد. سرانجام رای گیری بصورت مخفی انجام شد و از میان ۳۱ کاندیدای حاضر ۱۸ نفر، با احراز ۵۰+ درصد آرا به عضویت شورای مرکزی دوره هفتم برگزیده شدند. آرای سه کاندیدای بعدی برابر بود و از آنجا که تعداد اعضای شورا ۱۹ نفر تصویب شده بود، تصمیم گیری در مورد آخرین عضو به شورا سپرده شد. شورا در نشستی که همان فردای کنگره برگزار کرد، در این باره تصمیم گرفت و به این ترتیب یک روز پس از کنگره ترکیب شورا با آخرین عضو آن تکمیل شد. در ترکیب جدید شورا ۲ رفیق زن حضور دارند، ۷ رفیق در شورای پیشین عضویت نداشته اند، که از این عده ۶ رفیق برای نخستین بار است که به عضویت شورای مرکزی درمی آیند. شمارش آرا انتخابات شورای مرکزی تا دیرهنگام شب چهارم ادامه یافت. پیشتر از آن هیات رئیسه قرار پیشنهادی کمیسیون قرارها را، که در آن از عموم رفقای که در روزهای پیش از کنگره و در جریان کنگره زحمات سنگینی را برای تدارک آن و رتق و فتق امور جاری آن متحمل شده بودند، قدردانی می شد قرائت کرده بود و قرار با کف زدن حاضران به تصویب رسیده بود.

* * *

به این ترتیب کنگره هفتم پس از چهار شبانروز به کار خود خاتمه داد. چهار روز کار فشرده در جلسات رسمی کنگره، و پس از پایان جلسات رسمی گردآمدن به دور یکدیگر تا پاسی از شب، که از بازگویی خاطرات تل و شیرین از رزم مشترک، گرامیداشت یاد یارانی که از میانمان رفته اند، و ترنم ترانه ها و سرودهایی از ملیتهای مختلف میهنمان سرشار بود.

یاد یاران یاد باد

شورای مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران اکثریت

منتخب کنگره هفتم سازمان

آوریل ۲۰۰۲